

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 45.

Z KRAKOWA DNIA 5 CZERWCA 1816 Roku WE SZRODE.

Z Warszawy d. 28 Maia.

Ze względu na usługi, jakie osoby obdarzone talentami przynoszą krajowi, N. Cesarz i Król Pan nasz miłościwy w celu dalszego ich rozwijania się raczył zaszczylić pierścieniami na około brylantami o-
dobionemi WW. JPP. Jakóba Kubickiego Budowniczego głównego Królestwa Pol-
skiego; Jacka Przybyłkiego Profesora wy-
służonego głównej szkoły Krakowskiej; Ludwika Osinńskiego Dyrektora teatru Na-
rodowego w Warszawie; Józefa Elsnera Dyrektora muzyki tegoż teatru, i założy-
ciela Towarzystwa muzycznego; Felixa Bentkowskiego Profesora w Liceum War-
szawskiem, autora dzieła: *Historya Lite-
ratury Polskiej.* — Czyn ten łaskawego
Monarchy, zmierzający do uszczęśliwie-
nia poddanych berku jego, stanię się zape-
wne bodzecem w różnych zawodach pra-
cujących do usilnego starania się, aby się
zgodzili z wględow Monarchy stawali godnemi. *Pro-
miando incitat.*

W imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA I.
CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA
POLSKIEGO, &c. &c. &c.
Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Chcąc ułatwić komunikacye handlo-
we w Królestwie Naszem Polskiem, i u-
rządzić w niem drogi w sposób odpowia-
dający potrzebie i wygodzie publiczney,
oraz ozdobić kraju, na przełożenie Kom-
missyi Rządowej Spraw wewnętrznych i
Policji postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Trakty publiczne w Króle-
stwie Polskiem dzieląc się będą na trakty
wielkie, trakty średnie, i drogi pobo-
czne.

Art. 2. Traktami wielkimi nazywać
się będą takie, które od miasta Warszawy
idą aż do granicy Królestwa, albo takie,
co nie przechodząc przez miasto Warma-
wę, idą od jednej granicy Królestwa przez
kilka Wojewodstw do drugiej, takimi
są trakty.

Z Warszawy do Krakowa, — Wrocław-
wia, — Poznania, — Królewca, — Grodna, —
Brześcia, — Torunia i Gdańska, — z War-
szawy na Lublin do Uściług, — Lwowa, —
z Krakowa na Lublin do Brześcia.

Art. 3. Traktami średnimi nazywać
się będą te drogi, które z Warszawy idą
do innych miast Wojewodzkich, tudzież
drogi łączące między sobą miasta Woie-
wodzkie, daley drogi łączące miasta Woie-
wodzkie z miastami obwodowemi, nako-

niec drogi łączące między sobą miasta obwodowe.

Art. 4. Wszystkie inne drogi zwać się będą drogami pobocznymi.

Art. 5. Wszystkie trakty i drogi poboczne, w powyższych artykułach wymienione, wymierzone będą na mile.

Art. 6. Mila urzędowa w Królestwie Polskiem równą będzie mili geograficznej, których idzie 15 na jeden stopień Rownika. Mila ta nazywać się będzie Polską, i mieć będzie długości 12,456 łokci Warszawskich.

Art. 7. Dla jednostajności tak traktów, jak i dróg w Królestwie, oznaczamy ich szerokości iak następuje:

Trakty wielkie mieć będą szerokości sążni siedm, wyląwszy miejsca, gdzie się to w żaden sposób uskuteczyć nie da.

Trakty średnie szerokości pięć sążni.

Trakty poboczne sążni dwa.

Art. 8. Dopelnienie niniejszego postanowienia Kommissyi Rządowej Spraw wewnętrznych i Policji, w czem do niej należy poruczamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyyney dnia 20 Kwietnia 1816 r.

(Pod.) *Zajczek.*

(Podp.) Minister Spraw Wewnętrznych i Policji *T. Mostowski.*

Radca Sekretarz Stanu

Jenerał Brygady

(Podpisano) *Kossacki.*

Zgodno z Oryginałem

Radca Sekt. Stanu, Jen: Bry:

(Podpis) *Kossacki.*

Zgodno z kopią urzędową,

Aug: *Karski S. J.*

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszęch Rossyy, Króla Polskiego
&c. &c. &c.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Na przełożenie Kommissyi Rządowej Spraw wewnętrznych i Policji, po wysłuchaniu zdania zgromadzenia ogólnego Rady Stanu, zważywszy potrzebę oznaczenia prawideł, podług których roboty około dróg publicznych mają być wykonane, dopoki stałe w tej mierze przepisy wydane nie będą, postanowiliśmy i stano wiemy.

Art. 1. Stosownie do praw trwających, wszystkie gminy, bez wylączenia ludu wyznania Moyżeszowego, i każdy właściciel, winni utrzymywać na właściwym gruncie drogi, groble, mosty, i przeprawy wszelkie, podług przepisów Rządowych. W tym celu oddawna ustanowione Szarwarki w kraju naszym do tego iadynie zwracamy i przeznaczamy celu, a właściciele w części, i stosunku ludności, i posiadanej włości, przykładać się do ich utrzymywania powinni.

Art. 2. Stosownie do postanowienia Naszego pod dniem 20 Kwietnia r. b. do traktów wielkich i średnich, w przypadku gdzieby utrzymywanie to możność gminy i właściciela przechodziło Kommissysy Wojewodzka, za poprzedniczym zdaniem sprawy biegłych, wezwie w pomoc gminy z właściwego, lub z przyległych powiatów, stosownie do położenia.

Art. 3. Drogi poboczne będą utrzymywane wylacznis przez miejscowe gminy, i właścicieli.

Art. 4. Rozkład podług Artykułu 2go potrzebney pomocy dni pieszych i ciagtych będzie stosowany de liczby dymow, i dlęgotosci od miejsca robot.

Art. 5. Każdy rozkład na obce włości powinien być bez przeciężenia ułożony przez Kommissyę Woiewodzkę, i Kommissyi Rządowej Spraw wewnętrznych i Policji poprzedniczo do zatwierdzenia przedstawiony, a gminom i właścicielom część traktu będzie ile możności wyznaczona, aby stałe utrzymywana była.

Art. 6. Nie mają prawa do pomocy z obcych włości właściciele pobierający z mocy upoważnień Rządowych opłaty mostowego i grobelnego, do utrzymywania ich przepraw, z których opłatę biorą.

Art. 7. Będą utrzymywani ze Skarbu publicznego biegli kierujący robotami około dróg, jako to: miernicy, budowniczo- wie, i t. d.

Art. 8. Gdzieś do utrzymywania trak- tów sposoby w art. 2gim wskazane nie wystarczały, Skarb publiczny w części do wydatków się przyłoży.

Uskutecznicie postanowienia tego, które w Dzienniku praw umieszczone by- ły, Kommissyi Rządowej Spraw wewnętrznych i Policji polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedze- niu Rady Administracyjney dnia 14 Maja 1816.

(Podpisy tak wyżej.

Wypis z Rozkazów dziennych do woy- ska Polskiego Jego Cesarzewiczowskiej Mo- ści N. X. Konstante, o.

Dnia 15 Maja 1816.

Postępują na flopiach Podporucznikow w piechocie.

Niżej wyrażeni podchorążowie po od- byciu potrzebnego popisu w ewolucjach i szeregach służbowych:

W pułku 3cim: Grabowski (Tadeusz,) Gatecki (Jan), Dłuski (Maciej) i Boiński (Ignacy) z rzonego pułku.

W pułku 5tym. Przedziecki (Piotr- z grenadyerow gwardyi — Głowacki (Jan) z 580 — Filipkowski (Felix) z 480 — Jan- kowski (Józef) z 880 — Dąbrowski (Ta- deusz) z 480, i Konopacki (Aloizy) z 580 piechoty.

W pułku 7mym: Czarnowski (Miko- łaj) z tegoż pułku.

W pułku 8mym. Piędzicki Karol, — Wyszpolski Felix — Syroczyński Ambro- zy — Puzyrowski Michał — Szumowiecki Jan z rzonego pułku, i Jabłoszewski Do- minik z 480 piechoty.

W pułku 1wszym strzelcow. Obiedziń- ski Szymon, Jukowski Hilary, i Frezer Franciszek z tego pułku — Chmielewski Be- nedykt z 380 piechoty — Kossakowski Lu- dwik z 780, Kwieciński Kazimierz z 380 — Imbra Adam z 280, i Paprocki Kazimierz z 780 piechoty.

W pułku 3cim strzelcow: Potocki Xa- wery, Strzałkowski Tomasz, Zieliński Jan, Królikowski (Ignacy) i Boiński Antoni z strzelcow gwardyi pieszey, Czaykowski Jan, Wierzbicki Otton, i Dąbrowski Ale- xander z rzonego pułku.

W pułku 4tym strzelcow: Wilkoński Ignacy z 180 piechoty, Mniewski Wincen- ty, i Krassucki-Jabób z 280 piec. oty, Pa- schalski Antoni z 480 piechoty, Wencel Józef, i Gliński Ignacy z 280 strzelcow — Łaskowski Ignacy, Borowski Jan i Stę- powski Xawery z 480 strzelcow pieszych.

Miło mi jest z tego powodu oddać winną sprawiedliwość Porucznikowi Ko- szuckiemu i Podporucz. Brzozowskiemu z strzelcow pieszych gwardyi, którzy przez

łożoną staranność i okazaną gorliwość w instrukcyi Podchorążych wyżej wymienionych, uczynili takowych godnemi do posunięcia ich na stopień podporuczników. — Co do Kapitanów Paczkowskiego i O. lędzkiego instruktorów, oświadczam im zupełne moje zadowolenie, i będę sobie miał za obowiązek polecić ich szczególnym względem Najjaśniejszego Cesarza Jmci i Króla.

Z Wiednia d. 29 Maja.

N. Cesarz przybył d. 19 b. m. w południe do Laibach. Przy rogatce Tryjestskiej był J. C. K. Mość przez Jen. majora i Brygadiera Göllner, i Magistrat miasta nayspokorniej powitany. Korpus miejski i osada stały na przyjęcie Monarchy w paradzie uszykowane. Na całej drodze aż do Bischofshofu, do którego J. C. K. Mość wysiadł, i w którym wszystkie władze i Duchowieństwo zgromadzone czekały, był J. C. K. Mość od licznie zebranego ludu okrzykami radości witany i z wszystkich okien powiewały białe chustki. W wieczor było miasto pięknie oświecone. Zaraz po przybyciu zatrudnił się J. C. K. Mość sprawami rządowemi. Nazajutrz zwiedzał publiczne zakłady, dawał szlachcic, deputowanym od stanów i każdemu audyencye. D. 23 udał się J. C. K. Mość w kierunku przez Wurzen do Villach. — Do złożenia przysięgi wierności dla Tyrolu i Foralbergu oznaczony został patentem w Fiumie d. 14 Maja wydanym dzień 30 Maja r. b.

Z Paryża d. 18 Maja.

Prywatne doniesienia zapewniają, iż Król zwoła nadzwyczajnie obie izby prawodawcze.

D. 15 mieli Ministrowie w obecności

Króla radę, która od godziny 1 do 5 po południu trwała. Wyjazd J. K. Mci do Fontainebleau jeszcze nie jest oznaczony, gdzie tylko 3 dni ma bawić.

Osada w Paryżu będzie znacznie powiększona. D. 12 b. m. przybyła już legiia departamentu Aisne w liczbie 500 ludzi i stanęła na przedmieściu S. Jakoba. Za nią idzie legiia departamentu Jndryii Loary, która zluzuje legiia departamentu Loary i Szery. — Rząd wydał rozkazy, ażeby pułki kiryserow, dragonow i huzarów zarządzające się w Lill, Douay i Arras, iak nayspiesniej były uzupełnione, tudzież mają być zaciągani ludzie do piechoty i artyleryi. W okolniku, który Prefekt departamentu północnego z tego powodu wydał, wyrażono jest, iż wiele osob chciało się do tych pułków zaciągnąć, ale dla nieprzystoynnych mow nie mogły być przyjętemi. Prefekt zachęca do zaciągu młodzież kochającą oycyznę; dawni zaś woyskowi nie będą przyjmowanemi, gdyż codzienne doświadczenie przekonywa, iż rząd Królewski z małym wyjątkiem, nie może na dawnych żołnierzach polegać.

Pierwszy raz odmówił Król ulaskawienia rokoszanowi Dawld z Grenoblu, którego sąd tamtejszy łasce Królewskiej polecił. Surowość ta musiała Króla wiele kosztować, ale łaskawość jego w tym przypadku dalego większe pociągnęłaby za sobą niebezpieczeństwa. — Dwadzieścia jeden osob obwinionych i należących do odkrytego w Paryżu spisku oddanych jest w ręce sprawiedliwości. Jeneralny prokurator Bellart wezwał sąd Królewski do sądenia tej sprawy. Jakoż dwóch sędziów rozpoczęło już badania, które w krótcie się ukończą.

Generał Ziethen, dowódca wojska Pruskiego we Francyi, przeniósł główną swoją kwaterę z Sedanu do Commercy w Lotaryngii, gdzie zgromadza się część wojska dla ćwiczeń. Naczelnym Wodzem tegoż wojska, Jen. Hr. Gneisenau, oczekiwany był d. 14 b. m. w Luxemburgu i zamysłał obiecać Thionville, Longwy, i t. d. Prezydent miasta Sedanu, Huet de Gueville, ogłosić kazał w wielu gazetach pismo, w którym zbilja rozgłoszone przez gazety Belgickie potwarze przeciw wojsku Pruskiemu, oddaje temu wojsku w imieniu mieszkańców Sedanu zupełną sprawiedliwość względem przykładowej karności i ludzkiego postępowania.

D. 16 sąd wojskowy odsądził na iednym posiedzeniu sprawę Jen. Rigau i Pułkownika Thomassia. Nieobecny Jen. Rigau został jako zdrayca iednomyślnością na śmierć skazany, a Thomassin za niewinnego uznany.

Założony tu ma być akademicki instytut dla narodów przymierzonych, w którym 100 młodzieży z różnych przymierzonych narodów kształcić się ma w religii, moralności i filozofii, a mianowicie w prawie narodów. Instytut ten zostawać ma pod opieką Xcia Richelieu, a zarządzać nim będą P. P. Mielle i Salgues.

(Monitor zawiera obszerny opis zdarzeń pod Grenoblem, które powiększay części są już wiadome.) Tenże dziennik wymienia officerow na połowie żołdu będących w departamencie Isery, którzy pozostali Królowi wiernymi; są już powiększay części w czynney służbie umieszczonemi lub w krótkce będą.

Na posąg Heuryka IV zebrano już 30,000 kilogramow (około 600 ceta.)

metalu.

Ciągle więżą tu jeszcze ludzi i wszystkie więzienia są zapelnione. Panuje tu zupełna spokojność; iednak złem ludziom wierzyć nie można. Konie gwardyi Królewskiej są co noc osiodlane, a gwardya narodowa często patroluje. Onegdaj zatrzymano tu jeszcze woz z bronią. Nieco rokoszanow uciekło do gór Delfinatu, lecz przedsięwzięte są środki do ich zniszczenia.

Z Londynu d. 17 Maia.

D. 13 o godzinie 3 z południa rada miejska Londynu mająca na czele Lorda Prezydenta udała się w wielkim ubiorze do Carletonhouse, dla złożenia Xciu Rejentowi w imieniu miasta adresu powinszowania z powodu zamęścia Książniczki Karoliny, i przyjęta była bardzo łaskawie. Ztamtąd udała się rada do Królowey, a potem do Księżny Koburgskiej, która odpowiedziała na adres powinszowania iak następuje: "Lordzie Prezydencie i Panowie, przyymmuję z naywiększym ukontentowaniem wasze życzenia, i proszę być przekonanemi, iż będzie zawsze moim staraniem utrzymać dla siebie szacunek miasta Londynu., Ztakąż uprzejmością przyjął radę iey Małżonek. Książna Koburgska pokazała się potem ludowi z okna, który przyjął ją radosnymi okrzykami. Dwor znaydował się pierwszy raz w galowey liberyi. Książna była żalobnie ubrana po Cesarzowey Austryackiej. — Tegoż dnia złożyły deputacye od obu izb parlamentowych, i pastorowie tutejszych Niemieckich protestantow iak wyżej adresy powinszowania.

Gazeta dworska pod d. 14 b. m. donosi urzędownie o przyszłym stopniu Xcia Koburgskiego. Ma on, wyiąwszy Króle-

wiozow, pierwsze miejsce przed wszystkimi Xiążętami W. Brytanii, Wielkimi urzędnikami państwa, to jest Arcybiskupem Kanterburskim, Lordem Kanclerzem, &c. i zaraz po Xciu Gloucestru następuje. — Sie przyjął on tytułu Xcia Kendafu i godności para z mocą zasiadania w wyższej izbie parlamentu, oświadczając, iż przestaje na tytule Xcia Sasko-Koburgskiego i Margrabi Meissenskiego; życzył sobie tylko bydź jenerałem wojska Angielskiego, co otrzymał i przyjął.

D. 14 były u Xcia Rejenta wielkie pokoje, na których znajdował się przeszło 1500 osób. Pomiędzy cudzoziemcami, którzy mieli szczęście oddać Xciu Rejentowi swoje uszanowanie, znajdował się także Hr. Demetryusz Valsamachi. O godzinie 3 przyjechał do Xcia Rejenta Xcie Koburgski i był z honorami wojskowemi przyjęty. Wczoraj był u Królowej w pałacu w Londynie zjazd, na którym znajdowało się z do 3000 osób; od roku 1789 był to najliczniejszy i najświetniejszy zjazd.

Sobotnia gazeta dworska donosi o 44 znacznych bankructwach z powodu ustanowienia handlu i upadnienia kredytu. — W ostatnich 5 latach osadzono w więzieniach Irlandyi 17,783 osób za dług.

Franuzki Jen. Lefebvre z Desnohettes i Brón Quinette przybyli do Nowegoorku. Lavalette nieznamydnę się w Ameryce. — Prezydent zjednoczonych Stanów Amerykańskich zatwierdził założenie banku narodowego. — Wynoszenie się z Anglii do Ameryki jest ciągle wielkie. Przed Londyem stoi 12 Amerykańskich okrętów w gotowości do odpłynienia, z których każdy zabiera 50 do 80 ludzi. Osoba płaci tylko za przewóz z Anglii do Ameryki

10 f. szt. co każe się domyslać, iż rząd Amerykański wynagradza szyprom resztę kosztów.

Xcie Jorku, jako jeneralissim wojska Angielskiego, ogłosił w rozkazie dziennym z zalecenia Xcia Rejenta posteręek Jen. Wilsona i Kapitana gwardy Hutchinsona, jako niezgodny z obowiązkiem służby i nie podobający się Xciu Rejentowi. Zaden jednak z nich nie jest ze służby oddalony, ani ukarany, ponieważ, jak ten rozkaz wyraża, we Francyi już ukaranemi zostali.

Wczoraj popłynęło z Nowru do Francyi na 13 statkach kilka oddziałów piechoty i jazdy, w liczbie 1100 ludzi, z znaczną liczbą koni i mnóstwem potrzeb wojskowych.

Gazeta Goniec umieściła list z Paryża pod d. 8 Maia, który zawiera następujące szczegóły o odkrytym tam spisku: "Ajenci Policyi wojskowej postrzegli o godzinie 4 z rana człowieka, na pozor z niższej klasy ludu, powracającego do swego domu w ulicy LaHarpe. Sledzono go, i widziano jak tegoż dnia o godzinie 9 w wieczor wszedł do domu w ulicy Rochechouart, w którym co noc przebywał. Po 14 dniach został z wszystkimi osobami, które się tam zchodziły, pochwycony. Byli to powiększej części oddaleni oficerowie, na których policya miała już oko. Badania ich wykazywały nowy zamach. Zabrano prasy i buntownicze odzw'y; których zamiarem było obalenie teraźniejszego rządu, bez sprzyśnienia jednak przywłaścycielowi lub innemu jakowemu pretendentowi. Zapewniają, iż uwięzienie w Szwajcaryi Benoit, sekretarza Xcia Bassano, i Kawalera St. Agnanta, niespodziewanie całą rzecz odkry-

13. Sądzą teraz: iż to jest ukryte rozgą-
 łązienie obszernego bardzo planu, do któ-
 rego wchodzi Fouché w Dreźnie, Carnot,
 Excelman w Niderlandach i Soult w Düs-
 seldorfie. Zabrano już wielkie summy pie-
 niędzy. Cała ta sprawa wkrótce wyto-
 czy się przed sąd. — PP. Majon i Clouet,
 byli adjutanci Neja, aresztowani są w
 Nicei; lecz oni do powyższej sprawy
 nie należą, i wcale pod innym wpływem
 działali. „

Okręt Cejlon przybyły d. 11 b. m. do
 Portsmouth, opuścił d. 27 Kwietnia wyspę
 S. Heleny, a zatem najszybciej przywiózł
 ztamąd wiadomości. Razem odptynała
 ztamąd wojenna szalupa, pod sprawą
 banderowego Kapitana Roberts Admirala
 Rockburn, dla osadzenia wyspy Ascen-
 sion, która leży najbliżej wyspy S. Hele-
 ny, jednak o 150 mil morskich. Wyspa
 ta jest wypalonym, nieurodzajnym wul-
 kanem, ma 6 mil obwodu, brakuje cy źró-
 delnicy wody, ale ważną jest dla bezpie-
 cznego portu i posłużyćby mogła na schro-
 nienie dla popieczników Bonapartego.
 Rzeczona szalupa powiozła tam działa,
 amunicyą, żywność i około 200 żołnie-
 rzy na osadę. Bonaparte zawsze jest mar-
 kotny, że mu Gubernator Rockburn nie
 pozwala przejeżdżać się bez straży An-
 gielskiego oficera.

W Bridport (miasteczku 4000 miesz-
 kańców w Devonshire mającem) było
 w przeszłym tygodniu zaburzenie. Zebra-
 ła się kupa fabrycznych robotników, któ-
 rzy z braku odbytu na rękodziela proznu-
 ją i głód sierpią. Liczba ich coraz bar-
 dziej się pomnażała; jeden najsilniejszy
 z nich wziął bochenek chleba, zawdziął
 na kiy i nosił po ulicach. To bardziej
 straszy zwiększyło; zbiegli się mężczyźni

kobiety i dzieci, powybiłali okna znaka-
 mitszym mącznikiem i piekarzom, porwali
 z jednego browaru 3 beczki piwa i w
 tryumfie na rynek wynieśli. Przeczytana
 została ustawa przeciw buntowi, i przez
 usiłowanie znakomitszych mieszkańców,
 którzy wpadli w środek kupy, pochwy-
 cili hersztow i piwo roztoczyli, zostało
 zaburzenie, do którego przeszło 2000 osób
 wchodziło, uśmierzone i hersztow wię-
 zieniu osadzono.

Podług doniesień z Ameryki w Char-
 leston siepadał deszcz przez cały Luty i
 Marzec. Obawiają się tam z tego powo-
 du morowej choroby. — Pomiedzy woju-
 jącymi w południowej Ameryce wojskami
 panuje po części ospa i biegunka. Gen.
 Morillo wszedł do miasta Quinti, gdzie
 stracił miał kazać 4500 mieszkańców,
 którzy przeciw wojskom Królewskiem po-
 stawali.

Gazeta Jamajska donosi, iż 9 podda-
 nych Angielskich którzy w Kartegenie u-
 więzionemi byli, podług Hiszpańskich u-
 staw na śmierć skazano i d. 2 Maia wraz
 z Pułk. Stuartem w Kartegenie rozstrzela-
 no. P. Hyslop i inni Anglicy siedzą tam
 jeszcze w więzieniu. Nie ma wątpliwości,
 iż rzecz ta wytoczy się przed parlament.

Francuz, który był tu od jednego z
 Francuzkich jenerałów zalecony, a pod
 Bonapartem był kommissarzem policyi,
 poderżnął tu sobie onegdaj w wiecior
 gardło. Bał się zapewne bydz odkrytym
 i do Paryża odesłanym, gdzie zostawił
 żonę i dzieci.

W izbie niższej wniesione zostało d.
 10 b. m. powtorne odczytanie bilu wzglę-
 dem cudzoziemcow. P. Brougham i inni
 sprzeciwiali się znouwu temu bilowi. „Je-
 żeli ten bil koniecznie jest potrzebny

(rzekł P. Romilly) powinni nam Ministrowie podać przynajmniej powody do niego. Prawda, iż dali nam już poznać, że się obawiają, aby w krotce nie pomnożyła się bardziej u nas liczba cudzoziemców. Czego ja inaczej tłómaczyć nie mogę, iak iż surowe postępowanie, albo raczej [wsteczne] działanie pewnego rządu wypędzi mnóstwo obywateli z swojego kraju, a my mamy tych nieszczęśliwych zbiegów od naszych odpychać brzegów!,,

Lord Castlereagh: Nie można sądzić, ażeby zasady, które w roku 1793 wstrząsnęły Europę, zupełnie już wygasły, i konieczną jest potrzebą, ażeby rząd. przeciw niebezpieczeństwom z rozszerzenia tych zasad należytą władzą był uzbroiony. Maż ten kraj otwartym być dla wszystkich śmiałków, którzy się z Bonapartem za powrotem z Elby łączyli? Mądrzeżby Angliia postąpiła, gdyby każdemu Francuzowi bez różnicy, który swą oyczyznę opuszcza, dała przytułek? Czyliż wszystkie Mocarstwa nie oświadczyły przeciw przyjmowaniu bez różnicy wszystkich wychodniow Francuzkich? Obraził ich Angliia trzymając się takich samych zasad? Dla czego odrzucają tu to, czego sam czas zdaie się potrzebą wskazywać?

P. Makintosh: Gdy zastanowię się nad sporami, które względem bilu o cudzoziemcach zaszły; gdy zwrócę uwagę na utalenie donosiela, na uwięzienie tajemnie obwinionego, na jego badanie, przy którym nie będzie mu dozwolony obrońca, i na szybkie wywiezienie go po tajemnie, z kraju, nie mogę tego bilu z niczem stosowniejszym porównać, iak z inkwizycją, iak dawniey była, nie iak ią teraz Papież złagodził. Śmieszna myśl, ażeby

20 do 23,000 cudzoziemców, którzy znajdować się mogą w kraju, mogli naszą konstytucją obalić i przez spiski nas zniszczyć. Na coż się zda zachwalona nasza liberalność, kiedy przeciw 20,000 ludzi dla tego iedynie zaprowadzamy sąd inkwizycyjny, że się w naszym kraju nie rodził? Na coż się zda nasze pysznienie z wolności, kiedy 20,000 ludzi nie są w naszym kraju ani na godzinę bezpieczniemi, kiedy Minister, a nawet podwładny, w padiszy w zły humor, może każdego wziąć za łep, obwinic i bez przekonania z kraju wypędzić? Jestem zupełnie przeciwny temu bilowi. — Drugie iego odczytanie postanowione iednak zostało większością 141 przeciw 47 głosow.

Hr. Essex żalił się dziś w wyższej izbie, iż dragoniia gwardyi podczas wczorayszego zjazdu u Królowey nie dozwoliła mu przez Pall-Mall iechać. Pytał się o kommissarza, lecz żadnego nie było, a przecież Ministrowie przyrzekli, iż w podobnych przypadkach zawsze cywilni kommissarze będą obecni. — Nie iest to (rzekł Lord Landerdale) sromotne postępowanie? Widocznie nie żyjemy teraz pod rządem cywilnem, ale pod despotyzmem wojskowym. Niema więcęj względu na porządek i prawa; każdy samowolnie co chce czyni., — Nakoniec wnioskował Hr. Essex, ażeby udzielony był iedyn wczorayszy rozkaz wojskowy, został większością 33 przeciw 16 głosow odrzucony, ponieważ nie przystoi na parlamencie iedynie postępowaniem pojedynczym kierzy. Lord Milton wniosł takież wniosek w niższej izbie, lecz podobnież większością 112 przeciw 54 głosow odrzucony zostało.

ym 13
2 27 4

DODATEK DO N^{RO} 45. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 5. CZERWCA 1816 Roku WE SZRODĘ

Dnia 2go b. m. z powodu imienia Wielkiego Xcia Konstantego, składały Władze Królestwa Polskiego powinszowania w ręce JW. Miączyńskiego, Pełnomocnego Dworu tego Kommissarza, i były obecni na solennem Nabożeństwie.

Z Warszawy d. 1 Czerwca.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji.

Stosownie do postanowienia Namiestnika Królewskiego pod dniem 24 m. b. podaie do wiadomości, iż Nayiaśniejszy Pan raczył łaskawie zezwolić na oznaczenie po złotych tysiąc dla każdego Woiewodztwa na nagrodę dla lekarzy, którzy w szczepieniu ospy krowiej naywięcej gorliwości okażą; w skutku zaś nayłaskawszego zezwolenia Nayiaśniejszego Monarchy dana będzie w Departamentach na przedstawienie Prefektow, a w mieście stołecznem Warszawie na przedstawienie Prezydenta Muncypalności i Policji, nagroda lekarzom, w miarę udowodnionej naywiększej liczby dzieci, ospą krowią w ciągu roku bezpłatnie szczepio-

nych. — W Warszawie dnia 31 Maia 1816.

T. Mosłowski.

Czempinśki, Z. S. J.

Do Namiestnika Królewskiego w Radzie Kommissya Woyny.

Ktoż więcey nad woysko uczuć może potrzebę podania następcom świadectwa wspaniałości Alexandra? Uczczenie pomnikiem trwałym pobytu Jego między nami jednomyslną chęcią, jednem uczuciem jest serc naszych. Niech ku czci Jego wznosi się tryumfalna brama! Komuż słuszniey tryumf należy? Prawniki nasze znajdą w niej pamiątkę wielkości Zwycięzcy, co umiał ocenić waleczność ich naddziadów, pamiątkę wdzięczności narodowej. Naychętniey więc woysko całe wraz z urzędnikami Kommissyi Woyny ofiaruje czterodniowy żołd na utrwalenie tak świetney epoki w dziejach kraju naszego.

Minister Prezydujący

(pod.) Wisłhorski.

Zgodno z Oryginałem

M. Glinśki, Sekr.

X 562 X
Z Gąbina d. 23 Maja.

W dniu 20 b. m. Jego Cesarzewiczowska Mość Wielki Xże Konstantyn Naczelnny Wodź wojska Polskiego w podróż swę z Warszawy do Płocka przejeżdżał przez nasze miasto, którego W. Podprefekt Walewski na stacyi przepręgowej w Sanikach miał honor powitać, i do naszego miasta odprowadzić, skąd w dalszą do Płocka Jego Cesarzewiczowska Mość udał się drogę. Dnia następnego 21 b. m. powracając Jego Cesarzewiczowska Mość z Płocka do Warszawy, obejrzał stojący garnizonem szwadron strzelców kennych pułku 3 w przytomności W. Dziekońskiego dowodcy pułku, i zaraz daley udał się do Warszawy. Miasto nasze dobrowolnie było oświeconem, a publiczność licznie na przejazd dowodcy Najwyższego wojska narodowego zgromadzona.

Z Peterzburga d. 26 Kwietnia d. k.

Nowa taryffa wydrukowana i wydana została przy manifeście Jego Cesarskiej Mości, którego brzmienie jest następujące:

„ Za przywróceniem wolnych politycznych i handlowych stosunków między Moścami Europejskimi, uznaliśmy za dobrą dla powszechney pomyślności, uczynić niektóre odmiany w zabronnym systemacie handlu. Tym końcem, na początku przeszłego roku 1815 rozkazaliśmy ustanowić Komitet dla roztrząśnienia projektu nowej taryffy; teraz zaś przychylając się do opinii Rady Państwa, która rozstrząsała rzecz tę we wszystkich szczegółach, i po własnem Naszem przez szczególne rozpatrzeniu wszystkich przedmiotów, należących do układu nowej taryffy, uznaliśmy za potrzebną, pozwolić wprowadzać różne towary cudzoziemskie, za

bronione przez ostatnie o handlu postanowienie, zostawując iednak na niektóre dalsze przedmioty zakaz w zupełney sile. Stosownie do tey zasady, umocniwszy własnoręcznym podpisem ogólne i szczególne prawidła, tudzież rejestra i tabelle, nową taryffę składającą, rozkazujemy podać ie do wykonania od czasu, w ogólnych prawidłach oznaczonego, do teyże taryffy załączonych. „

Dla choroby Ministra sprawiedliwości, rzeczywistego Radcy tajnego, Trószczyńskiego, do czasu powrotu iego do zdrowia, rozkazano sprawować Ministerium sprawiedliwości Ministrowi spraw wewnętrznych, Radcy tajnemu, Kozodawlew.

Hrabia Noailles, Poseł K. J. Chrz. przy naszym dworze, na nowo do tutejszej przybył stolicy.

Z Bruxelli d. 17 Maja.

Osoby uwięzione dotąd w Paryżu, składają się częścią z oddalonych wojskowych, częścią i naywięcey z byłych terrorystów, sankiulotów i klubistów roku 1793. Liczba uwięzionych wynosi już do 600.

Pogłoska, iakoby także w Pikardyi rokosz wybuchnął, i w Amiens wywieszono trzech kolorową chorągiew, nie jest prawdziwa.

W ostatnią niedzielę zawałiła się część teatru w Namurze, i 36 osob przywaliła, z których 16 jest skaleczonych, a iedna nogę złamała.

Wczoray przeprowadził oddział huzarów Hanowerskich z 40 ludzi złożony przez nasze okolice transport żywności i owsa dla zprzymierzonego wojska i

Antwerpii.

Z Hagi d. 21 Maia.

Mowia, iż woyska zprzymierzone we Francyi pod dowództwem Xcia Wellingtona inaczej teraz będą rozłożone.

Nasz dowódca sily morskiej na morzu śródziemnem Wiceadm. van der Capellen, odebrał zlecenie ściągac woiennymi swoimi okrętami, które zmocnione będą powracaiacemi z zachodniej Indyi okrętami, Algierskich rozboyników morskich.

Godny nasz Adm. van Kinsbergen wyznaczył kilka nagrod za najlepsze pisma wierszem i prozą względem oswobodzenia i przwrocenia królestwa Niderlandow w roku 1813. Niektóre z tych nagrod po 300,700 złh. &c. są już poczęści przyznane.

Od brzegow Menu d. 20 Maia.

Wielu postow ligi Niemieckiej roziedzie się przed otworzeniem seymu ligi z Frankfortu na kąpiele.

Z Brunświku pisza, iż od 14 dni przeszło 50 wsi w tamtejszym i ościenych krajach mniej więcey przez pożary uszkodzone zostały. Zachodzi podezrenie, iż były podpalone, i wiele już włóczęgów ukrywaiących się po lasach pochwymano.

Ciągle ieszcze zachodzą kłótnie w kraju Badeńskim pomiędzy szlachtą względem nowej konstytucyi krajowej.

Cesarz Alexander i Król Bawarski będą chrzesnemi oycami nowo narodzonego syna Następcy W. Xięstwa Badeńskiego.

Dwadzieścia czterech Francuzkich Króloboycow przeieźdzać miało przez Bern i Szwaycaryą do Austryi, lecz ie-

szcze do Berna nie przybyli. Dziesięciu innych otrzymali paszporty do Szwaycaryi, ale dopiero dwoch zgłosiło się do władz tamtejszych. Dziesięciu innych przeiechato także przez Szwaycaryą do Włoch.

Liczba strzelcow Tyrolskich, którzy zgromadzić się mają podczas przysięgi swojemu Monarsze w Inspruku, wynosić ma do 10,000.

Z Lipska pisza, iż d. 7 Maia przywieziona tam została toclo letnia corka ubogiego wyrobnika z pobliskiej wsi, aby iey kilka zdrowych zębów wyrwano dla przyozdobienia ust corki Inspektora. Piękne zęby były bezwątpienia całem bogactwem tey ubogiej dziewczyny, gdy tym czasem corka Inspektora mogła zastąpić złotem brak zębów. Jednakże Inspektor zakupił od oycy dziewczyny za dwa talary zęby, i biedne dziewczę już oplakiwato boleść z gwałtownego rwnia, gdy szczęściem, znalazł się przyjaciel ludzkości, który nie dopuścił uskutecznienia umowy między biedakiem i wyniosłem bogaczem, i dziewczena zachowała zęby, któremi ią natura obdarzyła. Słusznie oczekuią teraz ukarania tey zdróżności.

Dnia 4 Czerwca 1816.

Cena sboł rotanego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	21. gr.	21. gr.	21. gr.	21. gr.
Pszonicy	25 — 23 15	23 15	21 —	21 —
— Zyta	22 — 21 15	20 —	19 —	—
— Jęczmienia	18 — 17 15	17 —	16 —	—
— Owsa	12 — 11 18	10 15	10 —	—
— Jaziel	40 — 41 —	38 —	36 —	—
— Grochu	24 — 22 —	21 —	20 —	—
— Rzepak	— — —	— — —	— — —	—

X 564 X
D O N I E S I E N I A.

Dnia 26 b. m. Czerwca r. b. 1816 o godzinie 9 z rana w mieście Opatowcu w Powiecie Szkalbmierskim Woiewodztwie Krakowskim dziesięciny wytyczne, do kościoła Opatowieckiego należące, iako to: 1) mieyska Opatowiecka której cena szacunkowa rocznie stanowiona była złp. 700 2) Rzemieniecka której cena roczna złp. 400 3) Rzuczkowska z której rocznie złp. 400 4) Pruska z której rocznie stanowiono ceng szacunkową złp. 100 przez publiczną licytacją w drodze Eksekucyi na rok jeden za gotową zapłatę w Monecie Courant wydzierzawionemi będą na żądanie W. Józefa Ciszewskiego i innych wierzycieli. Dan w Krakowie d. 4 Czerwca 1816 r.

Jacek Kawecki Kom. Sąd. Powiatu Szka b. i Hebd. W. Krakow.

Dnia 24 b. m. i r. o godzinie 9 z rana w Skrzyszowicach w powiecie Hebdowskim Woiewostwie Krakowskim dwieście korcy pszenicy przez publiczną aukcją w drodze eksekucyi na żądanie Przewielebney przełożoney Panien Bernardynek w Krakowie przy ulicy S. Józefa będących, za gotowe pieniądze w monecie kurant sprzedane zostanie, Dan w Krakowie d. 4 Czerwca 1816 r.

Jacek Kawecki, Kom. Ptu Hebd. Szkalb. Zast.

Podaje się do wiadomości publiczney, że właścicielka wielkiej kamienicy we Lwowie z iedney strony przy ulicy Akademicznej, z drugiej na przeciwko Testru stojącej, takową za cenę w złocie ustanowioną sprzedać sobie życzy. Chęć kupna mający, zgłosić się mogą do mieszkającego w Krakowie przy ulicy Szerokiej pod L. 78 na pierwszym pięttrze, gdzie o przedmiocie tey sprzedarzy dokładnie uwiadomionemi będą. Listy zaś w tym celu pisane, franco, do W. Redaktora Gazety Krakowskiej adresowanemi bydz mają, na które piszącemu odpowiedź udzieloną zostanie.

Wieś Gorzkow w Powiecie Szkalbmierskim z kościołem, lasem dębowym podszyszym chróstem, polami, łąkami i inwentarzem jest do sprzedania. Ktoby sobie życzył mieć, na gróncie wyciąg intraty i kondycje sprzedaży okazane mieć będzie. Leży między Koszycami i Szkalbmierzem.

Notaryusz publiczny Powiatu Miechowskiego Dep. Krak. podaje do publiczney wiadomości, iż stosownie do zalecenia Wys. Trybunatu Cyw. I. Instancyi Dep. Krak. Nieruchomości po zmarłym Wincentym Wilczyńskim pozostałe, iako to: Dom drewniany z placem i sadem w mieście Miechowie przy ulicy Oikuskiej sytuowany, Liczbą 8 oznaczony, tudzież Grónt orny kwartę roli czyli prętow 4 obeymujący, po odbytey Licytacyi przygotowawczej, dla stanowczego przysądzenia d. 27 Czerwca r. b. o godzinia 9 z rana, a popołudniu o godz. 3 zaczynając, w Kancelaryi niżej podpisane go w mieście Miechowie w Domu pod Nr. 106 aż do ukończenia i w dni następne przez publiczną Licytacją sprzedawane będą. Domu pierwsze wywołanie od Summy złp. 1050, Gróntu zaś od summy złp. 1235 zaczynać się będzie; zatem chęć kupienia mający w tołą część iako Vadium zapatrzyć się ma, i takową przed Licytacją stanowczą złożyć. Warunki zaś Licytacyi w Kancelaryi niżej podpisane go zawsze przeczytanom bydz mogą — Dan w Miechowie d. 17 Maja r. 1816.

Józef Przemyski Not. P. P. M.

Dnia 11 Czerwca 1816 o godzinie 9 ranney w domu pod Nr. 509 na Szpitalney ulicy sprzedaże będą przez publiczną licytacją za gotową monetę stoł, szafka, zwierciadło, landyszatty, stoliki, skrzynka, szafarnia i t. d. Chęć kupienia, mający zechcą się na oznaczonym czasie i mieyscu znaydować. W Krakowie d. 1 Czerwca 1816.

Jan Nep. Franki, Komornik T. C. P. I. D. K.